

Luk.12,32-48

Es.10,1-3

2.Tim.1,6-11

9.S.E.Trin., den 29.7.2018

Herlev

4 367 42 276 468 697

Det er en rigtig dejlig indledning på prædiketeksten i dag: *Frygt ikke! - Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer Riget.*

Vi kender alle til ting, der bekymrer os. Det kan være den økonomiske krise. Det kan være skovbrande og tørke, men også oversvømmelser. Hvordan vil verden se ud om 10, 20 eller 50 år? Hvordan vil det gå, når børn, børnebørn eller oldebørn vokser op? Vi kan tænke på helbredet og kræfterne.

Jesu disciple havde også problemer, som de tænkte på. Det kan vi være sikre på. Sådan er det for alle - for unge og ældre, for rige og fattige. Alle står med deres problemer og har brug for at høre ordene fra Jesus: Frygt ikke!

Vi har brug for også i dag at blive mindet om, at vi ikke er alene i verden. Der er en, der er større end os og som elsker os. Der er en, der har lovet at være vores far og vi må være hans børn. Nogle gange oplever vi, at der kommer hjælp - andre gange ser vi det måske ikke.

Løftet er stort. *Jeres fader har besluttet at give jer Riget.* Vi er ved troen på Jesus Kristus blev arvinger til Guds Rige - eller som det hedder her: Riget - med stort R.

Riget er vores - det betyder alt. Hvad betyder alt det, vi kan ønske eller drømme om i forhold til at være arvinger til Guds Rige?

En pengepung og en bankbog kan blive tom, men den skat, som vi ejer i himlen, er en uudtømmelig skat, som ingen tyv kan tage og intet møl kan ødelægge.

Hvis vi vil få del i Riget, så må vi leve et liv i tillidsfuld forventning til ham, som har sagt, at han kommer for at hente os hjem til sig.

Jesus bruger ikke ordet forventning, men han bruger et billede. Han siger: *Hvor jeres skat er, der vil også jeres hjerte være!*

Det, man investerer tid og kræfter i, vil man også være bundet til. Engagerer man sig i at lytte til Jesus og følge ham i tjenesten for næsten, så bliver man bundet til det.

En stor del af prædiketeksten handler om det at engagere sig og leve som en, der venter Guds riges komme. Først taler Jesus om forholdet mellem ham og os som forholdet mellem en herre og hans tjenere. Det vigtige tema, som kommer igen og igen i teksten er: Det er vigtigt, at vi er klar til at møde ham, når han kommer igen.

Jesus nævner 3 små lignelser om tjenere. Den første er ganske selvfølgelig. Han sammenligner os med tjenere, der venter på, at deres herre kommer hjem fra et bryllup. Et bryllup kunne på den tid vare en uges tid. Der kunne også være en lang rejse, så det var ikke sikkert, at man vidste præcis, hvornår ens herre kom hjem. Men det var vigtigt, at man var parat til at tage imod ham, når han kom,

hvad enten det var om dagen eller om natten. Hvis det var om natten, var det vigtigt, at tjenerne havde tændt lamperne, så de kunne se noget i den mørke nat.

I den næste lille lignelse overrasker Jesus. Han taler om tjenere, der er parate, når deres herre kommer hjem. Og hvad sker der så? Man kunne forvente, at tjenerne dækkede op og serverede for deres herre, der lige er kommet hjem. Men det er lige omvendt! Det er deres herre, der lader dem sætte sig til bords og sørger for dem.

Det kan vi ikke forestille os i virkeligheden, men Jesus er den, der er vores herre og han er den, der er blevet vores tjener. Han har givet sig selv hen for os og sørger for os, selv om det er ham, der er herren og vi, der er tjenerne.

I den tredje lille lignelse er der også en lille overraskelse. Her bliver herren, som er et billede på Jesus, sammenlignet med en tyv, der kommer om natten. En tyv er ikke ligefrem et positivt billede. Det er heller ikke det, tyven gør, der på bruges om Jesus. Det vi skal tænke på, er det uventede - det tidspunkt, der passer Jesus. Vi hører også andre steder, at Jesus kommer igen, når det mindst bliver ventet.

Alle de tre små lignelser og sammenligninger viser, at det er vigtigt, at vi er rede den dag, da Menneskesønnen kommer. Vi skal være parate til at tage imod Jesus, når han kommer i himlens skyer og skal genoprette Riget, da det skal træde synligt frem og alle skal se, at Gud er herre.

En dag skal vi møde ham, som er dommer over levende og døde. Da må vi sige:

*Dommer over levende og døde,
mørket er for dig som højlys dag,
tanker, ingen så, for dig må møde,
klares op skal hvert et skjult bedrag;
Herre Kristus, når i lys du kommer,
da forbarm dig, vær en nådig dommer!*

Jesus minder os i dag om, at vi skal leve med forventningen om Jesu genkomst i vore hjerter, mens vi lever i nuet - i hverdagen.

Det gælder om tålmodighed, udholdenhed og troskab i tjenesten for Gud.

Jesus kalder os forvaltere. Paulus siger et sted: *Sådan skal man betragte os: som Kristi tjenere og som forvaltere af Guds hemmeligheder.* Vi har fået en opgave. Vi er alle forvaltere af Guds nåde.

Jeg hørte et underligt udtryk forleden dag. En af kommentatorerne ved Tour de France sagde: *Han er en cykelrytter af Guds nåde.* Jeg kan undre mig over, at høre sådan et udtryk. Men det mindede mig om, at vi er forvaltere af Guds nåde - og det har i øvrigt ikke noget med cykling af gøre. Udtrykket betyder her, at vi skal dele Guds nåde ud til andre.

Det betyder, at vi med vores tid og evner, med de nådegaver og forskellige muligheder, vi får, skal være med til at tjene evangeliet og hjælpe andre til at høre om Jesus Kristus og tro på ham.

Det bliver vi mindet om i epistlen i dag, hvor Paulus opfordrer sin unge ven, Timotheus, til at tjene Gud i ord og handling - ved den kraft, som Gud vil give ham.

Paulus siger, at han var sat til at være forkynder og apostel. Nogle har opgaver i menigheden, hvor de står frem og taler offentligt. Andre gør det stille. Nogle læser en lille bibelhistorie for et barnebarn eller oldebarn. Andre beder en bøn for et barn, der bliver døbt her i kirken, for et barn i familien, for dem, der er ledere på børnelejre eller i børne- og juniorklubber. Der er forskel på de opgaver, vi har, men vi skal tænke på, at der er magt i de tomme hænder - i de foldede hænder. Vi kommer til Gud med tomme hænder, men han kan fylde vore hænder.

Tænk selv videre på de muligheder, du har.

Det gælder ikke om at søge de største eller mest tydelige opgaver. Det gælder om at være tro i den opgave, som Gud har givet os.

Det gælder om, at vi er tro i det små og at vi tager opgaven alvorligt. For mange år siden var der en gammel smed, som lavede en ankerkæde. Dagen igennem hørte man de ensformige hammerslag. Trofast arbejdede han i lang tid på ankerkæden.

En dag døde den gamle smed og blev begravet. Den tunge ankerkæde kom om bord på et skib, hvor den lå sammenrullet, uden at der var nogen, der lagde specielt mærke til den.

Men en nat, hvor det stormede og regnen skyllede ned og skibet blev kastet rundt af de voldsomme bølger, gik man hen og tog ankeret og ankerkæden og kastede det i havet. Ankeret trak det meste af kæden ned i vandet og så blev den stram og det var kritiske timer, hvor man håbede på, at kæden holdt.

Hvis bare ét led i kæden var sprunget, så nyttede det hele ikke noget. Så ville skibet synke og alle ombord på skibet var fortabt.

Men den trofaste smed havde gjort kæden så stærk og fejlfri, at kæden holdt. Da solen stod op, var alle reddet.

Det, der havde reddet dem var kæden, men dybest set var det de enkelte led, som alle var smedet omhyggeligt af den gamle trofaste smed.

Vi skal også være trofaste i vore liv. Vi skal bruge vores betroede midler trofast og efter Guds vilje.

Jesus sagde om sig selv: *Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.*

Her møder vi evangeliet i en nøddeskal. Jesus kom for at tjene os. Han gav sit liv for os og vil give os liv i overflod.

Han kommer også til os, når vi samles til gudstjeneste og giver os sig selv. Han gør det helt konkret, når vi om lidt får mulighed for at modtage nadverens brød og vin. Her møder vi Jesus som den, der har givet os alt og som dermed giver os næring til det liv, som vi må leve i tillid til ham, som har sagt: *Frygt ikke, du lille hjord, for jeres fader har besluttet at give jer Riget!*

Amen